

Homoseksuaalisuudesta (97)

Daniel Nylund

Katso tuoreempia kirjoituksiani; [Teoblogi](#)

Muita vastaavia 'raamatulla päähän' -teemoja ovat ainakin naisen asema ja suhtautuminen homoseksuaalisuuteen. Edellisestä aiheesta on ilmestynyt hyviä kirjoja, mutta viimeksi mainitusta ei tietääkseni juurikaan. Yleisönosastokirjoituksia sitäkin enemmän. Olisikin ihan mukava jos kirjoittaisit siitä jotakin, jos olet asiaan paneutunut."

Vai olisi se sinusta mukavaa. Minusta ei ole. Mutta olkoon menneeksi:

Ei ole epäilystäkään, etteikö homoseksuaalisuus olisi Raamatussa tuomittu

*"kauhistuttava teko." "Älä makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan, sillä se on kauhistuttava teko"*¹

*"Jos mies makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan, he ovat molemmat tehneet kauhistuttavan teon..."*²

Ilmeisesti samasta syystä kauhistuksena pidettiin myös keskeytettyä yhdyntää³. Mistä syystä? Sen aikaisen käsityksen mukaan lapsi sai alkunsa pelkästään miehen siemennesteestä, jolloin siemenen hukkaan heittäminen on murhaan tai raskaudenkeskeytykseen verrattava kauhistus. Sitäpaitsi mieheen yhtyminen oli hänen alistamistaan naisen tasolle, joka ei tietenkään sopinut patriarkaaliseen miehentuntoon ollenkaan. (Siksi naisten välisestä seksuaalisuudesta ei löydy mitään varoituksia VT:ssä).

Joka tapauksessa, oli kiellon peruste mikä tahansa rangaistus oli kuitenkin hyvin yksiselitteinen: *"ja heidät on surmattava."*

Siksi jokaisen joka haluaa johdonmukaisesti pitää Vanhaa Testamenttia moraalisenä ohjenuoranaan on vaadittava homoseksuaaliseen yhdyntään syyllistyneelle kuolemanrangaistusta.

Samoin hänen on vaadittava sitä niille naisille (huom. ei miehille.), jotka eivät ole neitsyitä avioliittoa solmiessa⁴, puolisoille jotka harjoittavat yhdyntää kuukautisten aikana⁵, miehelle joka on sukupuoliyhteydessä toisen miehen vaimon kanssa⁶ (naimattomien naisten kanssa pelehtiminen ei ollut niin vaarallista, koska he eivät vielä olleet kenenkään miehen omaisuutta.)"

Toisaalta hänen on oltava suvaitsevainen moniavioisuuden suhteen, jota ei koskaan tuomita Raamatussa. Samoin hänen on oltava vaiettava naimattomien ihmisten välisestä sukupuolielämästä, jota ei myöskään tuomita.

Ylipäänsä hänen on perustettava seksuaalimoraalinsa enemmän miehen omistusoikeudelle, kuin keskinäiselle tasa-arvolle, kunnioitukselle ja rakkaudelle.

Vielä Jeesuksenkin aikana hurskaalla isällä ei ollut mitään ongelmaa naittaa 11-13 tyttärensä vanhemmalle miehelle hyvästä rahasta, eikä yksikään Raamatun kirjailijoista puutu siihen. Silti me pitäisimme sitä tänä päivänä erittäin moraalittomana. Miksi?

¹ 3 Moos 18:22

² 3 Moos 20:13

³ 1Moos.38:1-11

⁴ 3Moos.22:13-21

⁵ 3Moos. 18:19

⁶ 3Moos.22:22

Olettakaamme että sinä miehenä joudut kanssani kiivaaseen sanaharkkaan aiheesta *“Onko homoseksuaalisuus syntiä?”* Kun vetoaminen Vanhaan Testamenttiin ei oikein pure minuun väittely jatkuu käsirysynä. Aina uskollinen vaimosi rientää kiskomaan meitä erilleen. Kun mikään muu ei auta hän tarttuu minua munista ja puristaa niin lujaa että silmissäni alkaa vilistä muistoja lapsuuden pyöräntangosta. Hävisin vaimosi väliintulon takia tappelun, myönnän, mutta anna minun jättää sinulle mutustelemista yhteiseen iltahartauteenne:

*“Jos kaksi miestä tappelee keskenään ja alakynnessä olevan vaimo yrittää auttaa miestänsä tarttumalla tämän vastustajaa sukupuolielimistä, naista ei saa sääliä, vaan hänen kätensä on lyötävä ranteesta poikki.”*⁷

Miksi jotkut kristityt sitkeästi siteeraavat Vanhan Testamentin kohtia homoseksuaalisuudesta Jumalan sanana, samalla kun he kokevat itsensä täysin vapaiksi kyseenalaistamaan monia muita saman kirjakokoelman seksuaalimoraalisia käskyjä ja kieltoja?

Uuden Testamentin puolella Paavali puhuu taipumuksiltaan alunperin heteroseksuaalista miehistä ja naisista jotka ovat siirtyneet homoseksuaalisuuteen:

“Naiset ovat vaihtaneet luonnollisen sukupuoliyhteyden luonnonvastaiseen, ja miehet ovat samoin luopuneet luonnollisesta yhteydestä naisiin ja heissä on syttynyt himo toisiaan kohtaan.” Paavali oli jo luopunut kuolemanrangaistuksen vaatimisesta, mutta oli vakuuttunut Jumalan asenteesta heitä kohtaan. *“Siksi Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan.”*⁸

Paavali ei vielä tiennyt mitään seksuaalisen kehityksen kiemuroista ja oletti ilman muuta kaikkien olevan heteroita taipumukseltaan. Homoseksuaalinen käytös oli hänelle tuttu, mutta homoseksuaalinen identiteetti ja taipumus ei kuulunut ajan käsitteistöön. Se, että joku voisi olla lapsesta asti homoseksuaalisesti orientoitunut ei luultavasti juolahtanut hänen mieleensä. Homoseksuaalinen rakkaussuhde oli luultavasti kaukana hänen kuvittelemistaan mahdollisuuksista. Paavali puhui vain toista välineellistä himosta, ei rakkaudesta. Hänen käsittelemänsä homoseksuaalisuus liittyi luultavasti prostituutioon tai muunlaiseen lähimmäisen hyväksikäyttöön.

Sitäpaitsi Paavalin argumentoi *“luonnollisuuden”* ja *“luonnonvastaisuuden”* pohjalta. Samoin perustein hän vaatii naisia pitämään pitkiä hiuksia⁹. Käsitteemme luonnollisuudesta ja luonnottomuudesta on muuttunut parissa tuhannessa vuodessa. Niinpä meille ei enää ole *“luonnollista”* pitää orjia, niinkuin kristityillä vielä pari sataa vuotta sitten oli. Me emme pidä sitä ainoastaan luonnottomana vaan moraalittomana, vaikka Raamattu ei missään kohtaa sitä kiellä.

Jos rakkauden laki on laista ylin ja Jeesus on todella vapauttanut meidät lain vallasta moraalinen haasteemme on kasvaa yhteisöllisesti eikä vain sääntöjä noudattavan yksilöhurskauden tasolla. Silloin ei edes Paavalin laki ole viimeinen sana, vaan rakkauden laki haastaa jokaisen sukupolven arvioimaan itseään uudestaan tämän korkeamman lain valossa. Jokainen sukupolvi löytää jonkun uuden alueen, jossa rakkauden lakia ei ole aikaisemmin sovellettu, koska kulttuurisidonnaiset lait ja normit ovat tehneet heidät sokeiksi. Minusta tuntuu, että suhde homoihin on tämän ajan kristityille erityishaaste. Se nostattaa esille yhtä väkeviä moraalisia intohimoja kuin rotukysymys, orjuus tai naisten asema aikaisemmissa sukupolvissa. Se asettaa

⁷ 5 Moos. 25:11,12

⁸ Room 1:26,27.

⁹ 1Kor11:11,12.

kristillisen rakkauden ja lähimmäisen kunnioittamisen tuliseen kokeeseen rintamien molemmilla puolilla.

Joskus minä epäilen, että homo- tai heteroseksuaalisuudella sinänsä on yhtä paljon tekemistä moraalien kanssa kuin vasen- tai oikeakätisyydellä.

Tärkeintä on minkä henkinen käsiemme kosketus on ja kuinka rakkaudellisesti tai itsekkäästi me elämme seksuaalisuutemme toteen. Ja miten lämpimästi uskallamme sulkea yhteisöömme, kollektiivisen Jeesuksen seuraamisemme piiriin, ne joiden seksuaalinen taipumus on erilainen kuin meidän ja ne joiden moraaliset päätelmät aiheesta ovat erilaiset. Sen suhteen homot, heterot ja kaikki siltä väliltä ovat aivan samojen moraalisien haasteiden polttopisteessä. Taipumuksistaan riippumatta kuka tahansa voi toteuttaa seksuaalisuuttaan toista kunnioittamattomalla ja kokonaisvaltaista ihmissuhdetta loukkaavalla tavalla.

Ydinkysymys ei ole *“mitä Vanha tai Uusi testamentti sanoo tästä aiheesta.”*

Ydinkysymys on paljon isompi: *“Mitä Jumalan henki sanoo tästä kysymyksestä tälle sukupolvelle Raamatun, kirkollisen tradition, teologian, psykologian, genetiikan, antropologian, biologian jne valossa?”*

Jeesuksen vähemmän suosittuihin kehotuksiin kuuluu:

*“Miksi te ette jo itse ratkaise, mikä on oikein?”*¹⁰ Sellainen ratkaisuvapaus laukaisee monessa ihmisessä moraalisen paniikkikohtauksen. Jeesuksen haastaa seuraajiaan kaiken pakkovallan alta vastuulliseen ja rakkaudelliseen vapauteen.

Jos meidän pitää löytää jokaiseen moraaliseen ongelmaan helpotusta selkeästä kiellostä tai käskystä koko seurakunta alkaa kasvoiltaan näyttää oikeuden päätösasiakirjan valokopiolta.

Olen hyvin tietoinen kysymyksesi tulenarkuudesta. Aluksi ajattelin luistaa siitä, koska pelkään joutuvani tämän käynnissä olevan taistelun rintamalinjojen väliin. Militantteja fanaatikkoja löytyy joka laidalta. Vaikka en tunne mitään erityistä kutsumusta vielä paneutua tähän aiheeseen monipuolisemmin en kuitenkaan saanut rauhaa kysymykseltäsi. Pelkää pelkuruuttani en voinut välttää ainakin hyvin alkeellisen vastauksen antamiselta.

Jokaiselle meistä voisi tehdä hyvää hillitä desibelejä ja viettää pitkä hiljainen hetki, ei vain dokumenttien tarkastelussa, vaan nöyrässä itsetutkiskelussa tämän kysymyksen äärellä.

Itselläni ei ole niinkään suuria vaikeuksia sulkea homoja rakkauteni piiriin. Meillä on useita homoystäviä. Paljon vaikeampaa minulla on rakastaa niitä, jotka yksioikoisesti tuomitsevat homoseksuaalisuuden. Mutta mistä minä tiedän niin varmasti, että oma käsitykseni ja asenteeni on oikea?

Minunkin on muistettava että jokainen meistä on homo – sapiens, vajavainen ihminen, jota Jumala rakastaa.

¹⁰ Luuk 12:57.